

P R Æ F A T I O.

libro cui Titulus *Summa Arithmetica & Geometrica*, perfectam Praxeos Arithmeticae traditionem, omnibus suis partibus absolutam; in *Integris, Fractis, Surdis, Binomiis, &c.* Et *Radicum Extractionem, Quadraticam, Cubicam, &c.* Regulasque de *Proportionem, Societate, Computis expediendis, Alligatione, &* (quæ dicitur) *Falsa positione*: aliisque quæ ad *Artem* (quam vocat) *Minorem* spectant. Quæ omnia tam plene sunt apud eum tradita, ut omnino parum sit quod in his ad hunc usque diem fuerit superadditum.

Post hæc, *Artem* quam vocat *Majorem*, quæ *Algebra* dicitur, fusius tradit, aliaque ad hanc spectantia: Puta de *Surdis Radicibus, Quantitatibus Negativis, Binomialibus, Residualibus, Radicibus Universalibus, Signisque Plus, Minus, seu + —, eorumque usu*: Totaque *Algebra* quousque pertingunt *Æquationes Quadraticæ*.

Hanc *Artem* ab *Arabibus* acceptam tradit (& Nomen ipsum;) *Nulla Diophanti* (aliusve Scriptoris Græci) mentione facta: ut quæ tum temporis, videtur, nostris plane ignotus.

Hunc secutus est *Stiphelius*, alique ab ipso citati; sed qui ultra *Æquationes Quadraticas* non processerunt.

Tandem *Scipio Ferreus, Cardanus, Tartalea*, alique (superiori seculo) ad (nonnullas) *Æquationes Cubicas* rem perduxerunt.

Bombellius item *Æquationes Biquadraticas* (ope *Cubicæ*) ad *Quadraticas* reducendas docuit.

Nonnius (seu *Nunnes*) lingua Hispanica; *Ramus, Schonerus, Salignacius, Clavius*, alique, lingua Latina; *Recordus, Diggius*, alique ex nostris, lingua Anglicana, eodem seculo rem eandem excoluerunt; sed (plerique) vix ultra *Quadraticas Æquationes* progressi.

Interea temporis *Diophantus*, à *Xylandro* primum Latine editus, deinde à *Bacheto* Græce & Latine, in lucem prodiit: Qui alia plane methodo quam Arabes (quos priores illi secuti sunt) rem exponit. Nec mihi satis constat quo vixit tempore *Diophantus*. Certe Græcis Antiquioribus non est accensendus, sed potius aliquot post natum Christum seculis vixisse creditur, *Supersolidorum* nomina non adhibet, *Quadratorum & Cuborum* nominibus inter se compositis Potestates omnes designans.

Atque hæcenus vix aliæ quam *Ignotæ Quantitates* solebant certis Notis seu Symbolis Algebraicis designari; sed *Cognitæ, Figuris* potius *Numeralibus*.

Sed Anno circiter 1590 *Speciosam* quam vocant *Arithmeticam* introduxit *Vieta*: Receptis pridem Operationibus Algebraicis, commodiorem inducens Notationem. Cujus ope, totius Processus longioris vestigia, brevi Synopsi exhibentur Oculo. Unde, quæ latebant prius, felicius detegantur.

Introduxit item *Numerosam* quam vocat *Affectarum Æquationum Exegesi*. Quamque in *Quadratis, Cubis, &* aliis Potestatibus *Singularibus*, pridem exercebant *Radicis Extractionem*, ampliat ille (quod vix aut raro ante factum erat) ad Potestates *Connexas*, quas *Affectas Æquationes* vocant. In potestatum autem *Nomenclatura, Diophantum* sequitur, non (ut priores) *Arabes*.

Eundem secutus est *Oughtredus* noster, in sua *Clavi Mathematicæ*, Anno 1631 primum edita. Eamque Methodum insigniter promovit; Brevi quidem sed perspicua Tractatione, summatim exhibens quæ prius fuerant magnis Voluminibus tradita. Eoque tractatu, aliisque aliquot